

Výroční zpráva Klubu bretaňských ohařů 2000 – 2005

Milí přátelé,

Dovolte, abych Vás přivítala na naší členské schůzi, kterou můžeme označit za výroční, neboť je to schůze volební a odstupující výbor klubu tedy bude skládat účty za poslední pětiletí – tedy od roku 2000 dosud, za to, jak vedl a kam dovedl chov našich plemen a jak se povedlo přivést naše ohaře do všeobecného povědomí naší kynologické i laické veřejnosti,

V tomto období klub zaznamenal jednak nárůst zastřešovaných plemen, neboť k nám přišli italský spinone, italský ohař a saintgermainský ohař, takže se počet zastřešovaných plemen rozšířil na osm, ale zaznamenali jsme rovněž první vrhy u italského, francouzského krátkosrstého – pyrenejského a auvergnéského ohaře. Zvláště posledně jmenované plemeno se začíná rozšiřovat a získává oblibu mezi mysliveckými a nemysliveckými kynology. Vzhledem k tomu, že došlo k dovozu mladého psa tohoto plemene z nejlepší trialové krve z Francie, zdá se, že o budoucnost chovu auvergnéského ohaře je u nás, alespoň na několik nejbližších let, postaráno.

Zcela jinak jsou na tom ovšem ostatní naše málopočetná plemena. V případě **francouzského dlouhosrstého ohaře** se již o nějaké perspektivě nedá vůbec hovořit, fena, která je v ČR, byla dovezena již před 7 roky a nejen, že jsme ji od té doby nikde na klubových akcích neviděli, ale její majitelka zcela evidentně o chovné využití nemá zájem. Je to možná velká škoda, neboť toto plemeno lze označit s dobrým svědomím za „všestranného“ francouzského ohaře, s velkou vrozenou ostrostí a velkou chutí pro lovení a přinášení zvěře. Obdobně jsme na tom s **francouzským krátkosrstým ohařem typu gaskoňského** – i tato jediná fena v ČR je již starší, a i když jsme ji měli možnost vidět jak na klubových výstavách, tak na našich zkouškách (T.A.N.), ani ona nebyla chovně využita, údajně pro velké pracovní vyčerpání jejího majitele. **Francouzský krátkosrstý ohař typu pyrenejského** je u nás zastoupen jednou velmi kvalitní fenou v majetku zkušeného cvičitele pana Dr. Novotného, a tak jsme měli možnost ji několikrát vidět na vrcholných zkouškách, včetně MS ohařů. Byl na ní odchován zatím jeden vrh, ale o osudu potomstva z tohoto vrhu nemáme žádné povědomí. Jiná je situace u saintgermainského ohaře – máme u nás dva velmi pěkné jedince, bohužel se jedná o dva psy, takže u nich se štěňátek a pokračování chovu nedočkáme. Saintgermainský ohař je trialový ohař s velmi krásným zbarvením a jistě by si u nás našel svoje obdivovatele, chce to jen „maličkost“ – dovést alespoň jednu fenku! V chovu **italského ohaře** mají chovatelé tohoto plemene teoreticky možnost využít stávající jedince k vzájemnému páření, ale příbuznost je dost velká a vzhledem k značně omezené chovné základně (3 feny a dva psi) se nedá předpokládat, že lze s takovým spojením někam dospět. Proto i u italského ohaře se jeví jako nezbytnost dovoz dalších kvalitních jedinců. Jelikož specifický typ italského ohaře a jeho ladnost při prezentaci ve výstavních kruzích přímo láká k tomu, omezit se na tzv. „výstavní chovy“, apeluji zvláště na majitele chovných fen, aby se takového záměru vyvarovali a hledali jedince z pracovních chovů. Italský ohař je „rodinné stříbro“ Italů, je to pes s úžasným stylem práce a jedinečnou kvalitou nosu, proto mu to nezkazte! **Italský spinone** je hrubosrstý ohař, v podstatě hrubosrstá varianta italského ohaře a má stejné kvality. V našem klubu je jediná fena, ještě velmi mladá, takže jsme ji zatím nikde neviděli.

Bretaňský ohař je zdá se z nejhoršího venku – chci tím říci, že jeho chov již může pokračovat na domácí chovné základně, tím však v žádném případě neodmítáme další dovozy. Jeví se jako nezbytné pro rozšiřování genofondu bretoňáka u nás a tak vítáme všechny snahy o dovoz kvalitních pracovních jedinců. Mohu vám s nesmírným potěšením oznámit, že se v našem klubu objevily dvě vynikající italské feny, pocházející z francouzské krve „Kéranlouan“, což je samo o sobě zárukou špičkové práce. Když tyto kvality spojíme s aktivním využíváním těchto fen při lovu na sluky, tedy typickému lovu pro bretaňské ohaře, můžeme se jen těšit, že se s jejich prací seznámíme i při našich soutěžích. Jejich majitel,

italský lovec, se usadil v České republice a řekl, že má zájem pomoci našemu chovu bretoňáků. Doufejme, že si to nerozmyslí a že se štěnat z tohoto chovu brzy dočkáme! Kromě těchto italských fen byly realizovány v minulých 5 letech i další importy, jednalo se o dalšího psa z francouzského chovu „du Hameau de Sorny“, Ronyho, který je v současnosti dost využíván a především s dcerami druhého „du Hameua de Sorny, již nežijícího Nickela, nám konečně dává tříbarevná štěňata. V posledních letech byl dovezen další pes z nám dobře známé chovatelské stanice paní Letroye, který již je zařazen do chovu a čeká pouze na splnění věkového limitu, a tři bílooranžoví jedinci – 2 feny a jeden pes, z Polska. Otcem těchto zvířat je sice plemeník, který pochází od nás z Čech, ale z linie, která nám již pomalu zaniká – předek O’Kapi du Clos des Mélézes. Takže i tento dovoz je pro nás přínosem. Během uplynulého období došlo u nás k téměř úplnému vymizení bílooranžových bretaňských ohařů – toto zbarvení, ač je ve světě zdaleka nejrozšířenější a nejžádanější, u nás bylo doslova „převálcováno“ tzv. ostatními barvami. Objevili se nám tu tříbarevní jedinci, potomci dvou francouzských importů a černobílé a čokoládově hnědobílé zbarvení je velmi četné. Ráda bych apelovala na naše chovatele, aby se zase vrátili k bílooranžovým bretoňákům, aby se snažili vrátit toto zbarvení do našich chovů.

Tolik snad k činnosti klubu v oblasti chovatelské. Naše klubové normativy jsou postaveny velmi jednoduše a chovné podmínky byly stanoveny v uplynulém období s přihlédnutím k možnostem jednotlivých majitelů tak, aby každý měl šanci je splnit a tak svého psa do chovu zařadit. Vzhledem k nesmírně potřebným dovozům ze zahraničí (viz výše) jsme se snažili nastavit pro dovezené jedince podmínky absolutně nejjednodušší, aby nám žádný „import“ pokud možno neunikl. Začali jsme monitorovat situaci v postižení populace našich plemen DKK, i v tomto případě jsou normy nastaveny tak, aby co nejméně omezovaly možnost chovného využití našich velmi málopočetných plemen.

Pro svoje členy i pro ostatní kynologickou veřejnost pořádá klub každoročně pracovní zkoušky, soutěže a také výstavy. Velká výstava, kterou pořádáme v Konopišti vždy v květnu, má již v kalendáři výstav svoje pevné místo a možnosti využít našich služeb využívá každoročně několik klubů. Přesto není výstava nijak zvlášť výdělečná, neboť se snažíme držet výstavní poplatky na co nejnižší úrovni, abychom umožnili i finančně hůře situovaným majitelům vystavit svoje psy a získat ocenění od skutečného odborníka. Kromě této velké výstavy pořádá klub i další, podzimní samostatnou speciální výstavu, i při ní mohou psi získat ocenění CAC. Je potěšitelné, že počet přihlášených psů na tyto výstavy je konstantní a máme možnost při nich vidět velké procento našich odchovů.

Také k pracovním soutěžím, které pořádáme, se hlásí všechna plemena ohařů, neboť pokud bychom některou ze soutěží omezili pouze pro naše psy, jistě bychom splakali nad výdělkem. A kromě toho skutečnost, že můžeme porovnávat kvality našich ohařů s konkurencí je pro naše chovatele a cvičitele jistě motivační. V loňském roce jsme rozšířili nabídku soutěží ještě o další. Všechny doposud organizované zkoušky (FT, FT-GT i TAN) jsou pořádány podle mezinárodních normativů a zvláště při trialových soutěžích je možnost dobrého výsledku omezena nadprůměrnými kvalitami jedince a jeho správným vedením. Proto se mnoho řadových kynologů nechce těchto soutěží účastnit. Pro ně jsme tedy vypsali soutěž, nazvanou **Memoriál Josefa Luxe**, jejíž základní pravidla jsou převzata ze zkušebního řádu Českomoravské myslivecké jednoty. Je to tedy soutěž postavená na tuzemských základech a přijatelná pro běžné cvičitele. Tím, že se při ní zadává titul CACT (Res. CACT), musíme ovšem způsob hodnocení povýšit, aby bylo možno tento titul (čekatelství národního šampionátu práce) zadat. Takže jedinec, který zcela vyhoví kritériím, pro úspěšné absolvování zkoušky nezbytným, je skutečně kvalitní jedinec a jeho práce je pro to které plemeno typická. Pokud je takový jedinec zařazován do plemenitby, je pro nás zárukou, že v oblasti vrozených vlastností bude pro chov přínosem. Navíc, dosáhnou-li dva soutěžící psi shodného počtu bodů na vedoucí pozici, musí se o eventuálním přiznání titulu rozhodovat v baráži, nikoli administrativním opatřením, jako se to děje běžně na našich mysliveckých zkouškách. Tak má široká veřejnost možnost vidět, zda skutečně je zkoušený jedinec kvalitní a splňuje podmínky pro přiznání titulu. Nepředvede-li odpovídající práci (hodnotí se pouze styl), není mu titul zadán, i když dosáhl ve své skupině vysokého počtu bodů.

Návrh na pojmenování soutěže vzešel ode mne a požádala jsem o stanovisko výbor. Po obeznámení s důvody, které mne k návrhu vedly, členové výboru jednomyslně souhlasili. Jedná se o to, že v době, kdy Josef Lux, nejprve kynolog a teprve potom politik, zastával funkci ministra zemědělství a byl tedy svým způsobem zodpovědný za mysliveckou kynologii, mohl náš chovatelský klub pořádat zkoušky lovecké upotřebitelnosti. Měl pověření prostřednictvím dceřinného „Spolku stavěcích psů“ s celostátní působností. To svědčilo o skutečnosti, že za tohoto ministra měli všichni zájemci skutečně rovné podmínky pro svoje uplatnění. Bohužel se změnou situace a pod silným tlakem „myslivecké lobby“ – rozuměj Českomoravské myslivecké jednoty – jsme o toto pověření přišli a pokud nedojde ke změně politických poměrů, není nejmenší šance, že se k němu opět dostaneme. To jen tak na okraj, abyste věděli, co nás vedlo k pojmenování této nové soutěže.

V letošním roce slaví náš klub již 15. výročí svého založení a k tomuto jubileu jsme se rozhodli zpracovat publikaci, která by se zabývala bretaňským ohařem, jeho historií, chovem, výchovou a také historií našeho klubu a pravidly soutěží, vhodných pro toto plemeno. Rozsah textu i obrazové přílohy by měl mít zhruba 100 stránek. Text je v podstatě hotov, obrazová příloha také připravena, ovšem největší problém vidím v tom, sehnat vydavatele, kterého bychom zaplatili. Finanční situace našeho klubu není nejlepší, i když se snažíme sehnat peníze vlastní činností, jak to jde. Prostě to nejde! Proto se na vás znovu obracím s prosbou o pomoc, o sponzoring zamýšlených propagačních aktivit. V případě publikace se dá předpokládat návratnost vložených peněz, ale v jakém časovém horizontu, to opravdu nemohu odhadnout. Další představa o zlepšení propagace, tentokrát všech našich plemen a celé klubové činnosti, bylo otevření nově koncipovaných klubových webových stránek. Představa a koncepce byla velkorysá, ale skutečnost výše finančního zajištění jejich provozu nás velice rychle vrátila zase na zem. Jelikož elektronická média nejsou můj džob, bude o této problematice a možnosti aktuální prezentace našich aktivit prostřednictvím webu hovořit pan Hanáček, který spolupracuje s dalšími našimi odborníky na tomto úkolu.

Myslím si, že pokud jsem nevyčerpala vás, jistě jsem vyčerpala značnou část problémů, kterými se stále zabýváme a povedlo se mi vás s nimi alespoň rámcově obeznámit.

Helena Dvořáková